

LES TEMPTACIONS DE JESÚS EN EL DESERT

Cada any, en començar la quaresma, la litúrgia de l'Església ens presenta l'episodi de les temptacions que el Senyor va patir durant la seua estada de quaranta dies en el desert, on va ser conduït per l'Esperit abans de començar el seu ministeri públic en Galilea. Podem imaginar este temps de dejuni com un període que Jesús va dedicar totalment a la trobada amb Déu, fins al punt que es va oblidar de si mateix.

Per això, este text evangèlic, escoltat al principi de la quaresma, és una invitació, en primer lloc, a aprofundir en el sentit del dejuni que l'Església ens convida a intensificar durant este temps litúrgic: vivim un ritme de vida que ens porta a estar tan pendents de nosaltres mateixos i dels nostres desitjos, que fàcilment ens oblidem de Déu. Seguint l'exemple del Senyor en el desert, la quaresma és una crida a que canviem esta orientació de la nostra vida, perquè estiguem tan pendents de Déu, que no temem oblidar-nos de nosaltres mateixos.

En este moment crucial de la vida del Senyor, descobrim també que Ell es troba davant uns interrogants de la resposta dels quals depén l'orientació que donarà a tot el seu camí posterior: ¿Què és el que ha vingut a portar a este món? ¿Consistix la seua missió a satisfer les necessitats materials immediates de la humanitat relegant a Déu a un lloc secundari en la vida dels homes, o a mostrar que eixe Déu és el fonament d'una humanitat verdaderament nova? ¿Com ho ha de fer? ¿Ha de confiar en la glòria que li donaria el poder d'este món i en la fama que li proporcionaria una manifestació miraculosa de la seua divinitat com imaginaven els israelites del seu temps?

El fet que Jesús vencera en les temptacions ens indica que, davant el dilema entre la fidelitat a la voluntat del Pare i l'èxit, Jesús va triar el camí de la fidelitat, tant en lo referent al contingut de la seua missió, que consistia a oferir a tots la possibilitat de trobar-se amb Déu (primera temptació); com en el mode de realitzar-la, renunciant a assegurar-se l'èxit per mitjà del poder i la glòria del món (segona i tercera temptació).

Este episodi de la vida de Jesús ens ha d'ajudar en este temps de quaresma a no oblidar que la vida del cristià en el món sempre tindrà la forma d'un combat. En el desert Jesús no es va deixar seduir pel diable, ni pel que este li prometia si l'adorava: el poder i la glòria de tots els regnes del món. Entre la fidelitat a la vocació a la santedat que tots hem rebut en el baptisme, i l'admiració que el poder, la riquesa i la glòria poden despertar en el nostre cor, hem de triar el primer. Tampoc podem pensar que el fruit de la missió de l'Església depén de tot això. Si caiem en la temptació de posar la nostra confiança en el que Jesús va rebutjar, estem, en paraules del papa Francesc, davant una Església que viu un esperit mundà i que ha oblidat que el seu present i el seu futur depenen de la fidelitat de tots i cadascun dels cristians a la crida a la santedat. Amb la meua benedicció i afecte.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***